

Seurakuntalehti

Nro 4 2015

UUTINEN

**Kunnia Jumalalle korkeuksissa,
ja maassa rauha
ihmisten kesken,
joita kohtaan hänellä on hyvä tahto!**

TOIMITTAJAN PALSTA

Enkelit lauloivat kunniaa Jumalalle korkeuksissa ja rauhaa maahan ihmisten kesken, joita kohtaan Jumalalla on edelleenkin hyvä tahto. Mitä tapahtui? Nyt pari tuhatta vuotta myöhemmin ei ole rauhaa, vaan ihmiset sotivat ja kärsivät joka puolella maapalloa ja Jumalalle ei enää anneta kunniaa. Televisioon on valittu islamin uskoa tunnustava henkilö jouluaaton juontajaksi, viihde on pääasia. Lapset eivät enää tiedä, miksi joulua vietetään ylipäättänsä, kuten Timo kirjoittaa palstassaan. Heidän vanhempansa ovat sen unohtaneet jo aikoja sitten...

Joulun Herra vierailee kuitenkin edelleen niiden luona, jotka sitä tahtovat. Taisto perheineen sai kokea konkreettisen jouluisen ihmeen Ruotsiin muutettuaan.

Eri puolilla maailmaa uskonsisaret ja – veljet joutuvat kärsimään ja jopa uhraamaan henkensä uskonsa tähden. Eikö meillä ole velvollisuus tukea heitä? He ovat osa Kristuksen ruumiista kuten mekin. Jos he kärsivät, meidän tulee myös tuntea kipua.

Rauli sai ainutlaatuisen mahdollisuuden olla vaikuttamassa siihen, että tämä asia huomioidaan Tiranassa tehdyssä julkilausumassa.

Sisarukset Seija ja Helli saivat sydämelleen naistentyön. Näiden lahjakkaiden sisarten sydän palaa auttaa kaikkia tarvitsevia ja erityisesti kodittomia ja kerjäläisiä. He ovat olleet tienraivaajia monessa mielessä.

Romanikerjäläiset ovat jääneet pakolaisvirran jalkoihin ja unohduksiin. Heille tulee julistaa evankeliumia siinä kuin muillekin, että heidän elämänsä kääntyisi parempaan suuntaan. Me kaikki voimme osallistua tähän lähetystyömuotoon vaikkapa menemällä joulukonserttiin.

Rauhallista joulua kaikesta huolimatta toivotan teille kaikille!

Leena El Rafie

JOULUKO PAHASTA?

Vaimoni Sirpa kysyi nykyisessä työpaikassaan ala-asteen luokalla, kenen syntymäpäiväjuhlaa vietetään jouluna. Ekaluokkalaisen suusta tuli ilman pienintäkään empimistä: ”Joulupukin!”. Oikeastaan koululaisen vastausta ei tulisi edes ihmetellä, sellaisessa arvojen ja tiedon sekamelskassa me elämme. Kristilliset totuudet työnnetään vähä vähältä yhä kauemmaksi historian hämärään ja samalla kansakuntamme ajautuu entistä synkempään hengelliseen pimeään.

Ylipäättänsä jouluun kristillisenä juhlanä on alettu suhtautua kriittisesti – myös kristittyjen parissa.

Olen törmännyt pariin otteeseen henkilöihin jotka näkevät joulun viettämisen suorastaan vääränä. Syynä on heidän mielestään joulun pakanallinen tausta ja että Raamatusta ei löydy mitään tukea joulun viettämiselle Jeesuksen syntymäjuhlanä. Kriittisten äänien joukosta erottuu pyrkimys siirtyä sen sijaan viettämään raamatullisia juhlia kuten esim. Lehtimajanjuhlaa. Joulua ei mainita Raamatussa, siksi sitä ei pitäisi myöskään juhlia.

Jeesuksen syntymän ajoituksesta ollaan eri mieltä, eikä ihme, koska kukaan ei voi sitä varmuudella sanoa. On koulukuntia, jotka pitävät todennäköisempänä, että Jeesus syntyi Lehtimajanjuhlan aikaan, ei

missään tapauksessa jouluna. Ajan-kohtakysymykset eivät saa nousta joulun viettämisestä koskevassa keskustelussa hallitsevaan asemaan. Apostoli Paavali joutui aikanaan puuttumaan näihin riitaisuutta synnyttäviin juhlahyönteisiin. Hän teroitti kolossalaisille, että kukaan ei saisi tuomita heitä syömisestä ja juomisesta, eikä myöskään minkään juhlan tai uudenkuun tai sapattien johdosta, jotka ovat vain tulevaisten varjo... Hän jatkaa roomalaiskirjeessä, että ”yksi pitää toisen päivän parempana, toinen molemmat yhtä hyvinä.” Sapattiin ja muihin pyhiin suhtautuminen ja niiden noudattaminen ei saa tulla orjuuttavaksi asiaksi.

Oma näkemykseni on, että joulun vietto Jeesuksen syntymäjuhlanä on kaunis ja hengellinen juhlapäivä. Tärkeintä ei ole lainkaan se, olemmeko löytäneet oikean vai väärän Jeesuksen syntymäpäivän vaan se, että kiitämme Jumalaa hänen anta-

mastaan ”sanomattoman suuresta lahjasta.” Mieluiten niin, että joulun sanoma eläisi koko ajan mielissämme tyyliin ”voit joulun elää joka päivä vaan, ja parhaat vuotes tulet tuntemaan...”

On kokonaan toinen asia, annammeko joulun kaupallisuuden virran riittää meidät mukaansa niin, että tärkein unohtuu. Siinä meidän on oltava varuillamme. Mutta joulu Jeesuksen neitseestä syntymisen ihmeenä on kiistatta juhlimisen arvoinen asia. Jeesuksen syntymäihmettä tulivat kumartamaan niin paimenet kuin tietäjät itäisiltä mailta. Älkäämme antako oikean/väärän päivän väittelyn viedä meiltä tätä suurta riemun aihetta: Immanuel, Jumala meidän kanssamme. ”Lapsi on meille syntynyt, poika on meille annettu..”

Rauhaisaa ja siunattua Joulua ja onnellista Uutta Vuotta!

Timo

ENSIMMÄINEN JOULU RUOTSISSA

Tulin vaimoni Sirkkan ja tyttäremme Annen kanssa Ruotsiin syyskuussa 1964. Saimme aluksi asua appivanhempieni luona. Syksyllä myöhään ennen joulua saimme ostaa huoneiston Sundbybergistä, tosin velaksi. Tähän toimenpiteeseen menikin kaikki, omat ja lainatut varat. Näytti siltä, että tuleva joulukuusi olisi hyvin ”laiha”, saisin palkkani vasta ennen uutta vuotta. Jouluostoksille tuskin kannattaisi lähteäkään, kun lompakossa oli vain viisikymppinen. Siihen sillä rahalla kuitenkin jotain ruokapöytään.

Vaimoni lähetti minut, kielitaidottoman, (osasin vain muutaman lauseen) kauppaan. Rohkeasti keräsin ne, mitä Sirkka oli ostoslistaan kirjoittanut. Kassajonossa seistessäni minua jännitti, riittäisivätkö lantini, niiden pitäisi riittää. Maksoin laskun, sain kuitin ja pakkasin tavaroita kassiin, kun kassaneiti tarjosi minulle rahasta takaisin olevaa summaa. Vilkaisin kuitteja ja näytin hänelle summaa, mikä oli alle viisikymmentä kruunua. Hän vain tupasi sitä rahaa minulle ja en voinut olla ottamatta, kun en pystynyt hoitamaan asiaa kuntoon pitkän kas-

sajonon vuoksi. Pistin rahat kukkurooni ja ajattelin hoitavaani asian välipäivinä, vähemmän kiireisenä aikana. Sain takaisinrahaa yli 100 kruunua. Nyt päästiin appivanhempien luokse Nackaan Finnborniin ja joulusta tuli sittenkin yhteinen joulu.

Kävin naapurimme Tauno Parantaisen kanssa selvittämässä asian välipäivinä. En tavannut kyseistä kassaneitiä vaan minun piti ottaa yhteyttä kaupanhoitajaan. Hän tarkasti kyseisen päivän kassan ja sanoi sen olevan aivan oikein. Kerroin hänelle, että olen uudestisyntynyt Jumalan lapsi ja siksi haluan hoitaa asian kuntoon. Tähän hän tuumasi, että koska olin niin rehellinen, sain valita jotain makeisosastolta. Ajattelin suklaalevyä, mutta hän toi suurimman suklaakonvehtirasian, mitä kaupassa oli!

Pienissäkin asioissa Herramme on mukana. Hän on luvannut olla kanssamme kaikkina päivinä maailman loppuun saakka.

Jouluterveisin **Taisto Loimi**

SANOVAT SITÄ JOULUKSI

*He sanovat sitä jouluksi,
kun ripustavat kirkkaita nauhoja
katujen varsille
katujen gläpuolelle
kaikkialle – joka paikkaan*

*sytyttävät punaiset ja siniset
keltaiset ja violetit
kaikenväriset neonvalot
mainostamaan rikkamia ja helyjä*

*liimaavat tarratähtiä ikkunoihin
paneavat pyörimään loppuunsoitetut*

*rahiserat levyt tararataloihin
narreja ja pellejä
havittamaan küreisiä ihmisiä.*

En löytänyt joulua sieltä.

*Kun sitä vastaan tulijoilta kyselin,
he vain hämmentyivät,
ohittivat vältellen kysymykseni.
Muutamat sanoivat sen joskus omistaneensa,
mutta eivät tienneet,
milloin olivat sen kadottaneet.*

*Löysin vain markkinametelin
sirkuksessa huvittelevan nauravan joukon
meneriä askeleita
nyrpeitä ilmeitä
levottomia ihmisiä väsynein kasvoin
jotka menivät menojaan
yksin ja joukoin
joulua leikkien.*

*Mutta
jospa en huolella etsinytkään
jospa en kaikkea nähnyt.*

*Voisikohan
markkinaremun ja sirkushumun lävitse
tunkea jonkun joulunsa kadottaneen korvaan:*

*Minä seison ulkopuolella ja kolkutan,
Jos joku kuulee ääneni
ja araa oven,
tulen ja aterioitsen hänen kanssaan
OMISSA SYNTYMÄPÄIVÄJUHLISSANI.*

Anni Korpela
kokoelmasta *Aurinko sammuttaa tähdet*

TIENRAIVA AJAT

Helli ja Seija Lindgrenin kodin ovi on aina auki. Siitä minäkin piipahdin sisälle marraskuisena iltana ja taas kerran sain tutustua aivan ihaniin, minulle uusiin seurakuntalaisiin. Tapasin kaksi vahvaa naista, joilla ei todellakaan ole peukalo keskellä kämmentä, vaan heiltä sujuu työ kuin työ. Siihen oli saanut oppia jo kotona suuressa maalaistalossa Piekämäellä. Isä oli taitava käsistään, rakensi ja korjaili, ja heidän kotin-

sa oli paikkakunnan kaunein talo, kertoo Helli. Äidin äiti ymmärsi varhain koulutuksen tärkeyden ja lähetti jo 50-luvulla tyttärensä aina Amerikkaan saakka opiskelemaan.

Uskovainen äiti piti kotona pyhäkoulua ja isästä iskoutui lapsiin jo pienenä Jumalan kunnioitus, vaikka hän ei silloin vielä ollutkaan uskossa. Seija lähti sisarensa kanssa edeltä Ruotsiin katsomaan olosuhteita, ja puolen vuoden päästä lop-

pu perhe tuli perässä vuonna 1975. Södertäljestä tuli uusi kotipaikka ja Maraboun tehtaalta löytyi töitä.

”Kahteen vuoteen en pystynyt syömään suklaata, kun sitä sai työssään nähdä koko ajan ja myös maistella”, kertoo Seija. Helli tuli uskoon vuonna 1978 ja Seija vuotta myöhemmin. Heidät kastettiin Södertäljessä vuonna 1979.

Usein sanotaan, että kaksi naista ei sovi samaan talouteen ja siksi olinkin utelias kuulemaan, pitääkö se paikkansa, koska he ovat asuneet yhdessä jo 20 vuotta. Itselläni nimittäin on kaksi iäkästä tatiä, jotka eivät luonteidensa puolesta sovi asumaan yhdessä, vaikka ovatkin samassa kaupungissa. Helli ja Seija vakuuttavat yhdestä suusta, että heillä on toimiva työnjako ja yksin ei ole mukava asua. Kun ollaan eri mieltä, tehdään kompromissi. (Hyvä neuvo kaikille!)

Spontaanisuus kadonnut

He pahoittelevat sitä, että nykyään romanitkaan eivät enää tule kylään sopimatta ensin ajasta, toisin kuin ennen. Spontaanisuus on kadonnut. Siksi he pitävätkin niin paljon talossa asuvista maahanmuuttajista. Eikä dramatiikkaakaan ole puuttunut. Eräänä päivänä kaksi vuotta sitten nuori pakistanilainen äiti oli

hädissään soittanut naapureiden ovikelloja, eikä kukaan avannut ovea. Seija päästi sisälle tämän äidin, jonka lapsi makasi aivan elottomana hänen sylissänsä. Seija hälyytti ambulanssin, ja sillä aikana Helli teki elvytystä lapselle. He olivat juuri edellisenä iltana nähneet televisioista ohjelman missä näytettiin, miten pientä lasta tuli elvyttää! Helli tunsu, että lapsi oli alkanut vähän virota, kun ambulanssi tuli. Kiitollinen isä kertoi sitten sukulaisille, miten he olivat saaneet apua, että lapsi jäi henkiin. Ja Helliä ja Seijaa juhlittiin (ja juhlitaan edelleen lapsen syntymäpäivänä) täytekakun kanssa. Välillä sekä äiti että lapsi ovat heillä sylissä...

Naistentyö

Toisia naisia tavatessaan he huomasivat, miten paljon on ongelmia, ja tarvitaan kuuntelevia korvia ja olkapäitä, joihin nojata. Tästä tarpeesta sai alkunsa naistentyö, jonka he aloittivat nelisen vuotta sitten. He alkoivat järjestää ohjelmallisia naistenpäiviä, joille he ensin alussa laittoivat itse kaikki ruuat. Osallistujien määrä vaihtelee 70 - 100:aan ja viimein oli pakko organisoida keittiöväkeä avuksi. Allekirjoittanut oli itse mukana viime päivillä ja voin vakuuttaa, että ilmapiiri oli ihanan vapautunut. Voin todella

suositella kaikille naisille. Seuraavat päivät ovat 12.3. ja sisarukset pähkäilevät jo niiden ohjelmasisältöä. Helli ja Seija laulavat myös kuorossa ja auttavat seurakunnan keittiössä sekä osallistuvat eri juhlien järjestämiseen. He ovat myös olleet mukana pakolaistyössä.

Molemmat korostavat palvelumieltä. Tulee myös olla rohkea ja todistaa uskostaan. ”Kun Jumala antaa valtuudet, tulee aukaista suunsa ja ovensa”, sanoo Helli...

Bönesystrarna

Hellistä ja Seijasta on myös tehty televisio-ohjelma, jossa heistä käytettiin nimitystä *Bönesystrarna*. Tämän nimen he saivat siitä, kun he Ruotsalaisen Romaniyhdistyksen kokouksessa Globen hotellissa

kysyivät, saisivatko he käyttöönsä tilan, jossa he voisivat rukoilla. Paikalla oli poliitikkoja ja virkamiehiä.

Avoin suhtautuminen lähimmäisiin on saanut aikaan sen, että heistä pidetään. Sananlaskukin sanoo: ”Kun metsään huutaa niin kaiku vastaa.”

*”Kun Jumala antaa
valtuudet, tulee aukaista
suunsa ja ovensa”*

Romanikerjäläisten ja kodittomien surkea tilanne surettaa heitä, sillä nyt nämä ihmiset ovat jääneet täysin unohduksiin muiden

pakolaisten vuoksi.

Helli ja Seija ovat tyytyväisiä omaan elämäänsä. Heillä on kaikki hyvin eikä heidän ole koskaan tarvinnut nähdä nälkää. Siksi he haluavat kaikin tavoin auttaa niitä, joilla ei mitään ole.

Talon asukkaat ovat tuoneet heille vaatteita pakolaistyöhön toimitettavaksi.

Teksti ja kuva **Leena El Rafie**

ROMANIT LÄHETYKSEN KOHTEENA

15-17. 1. 2016

Paikka: Södertäljen helluntaiseurakunta (Cederströmsgatan 9)

Ajankohta: 15-17. 1. 2016

Osallistumismaksu: 200.- sisältää ruuan ja juoman

Ilmoittautuminen: Kent +46 73 5573825 Olli +46 70 4792849

Tule mukaan keskustelemaan, visioimaan ja ideoimaan, kuinka ja miten voidaan voittaa Euroopan romanit Kristukselle!

Valloittamatonta maata on vielä hyvin paljon. Päivien tarkoitus on myös innoittaa ja mahdollistuttaa uusia lähtijöitä lähetystyöhön ja eri aktioihin. Vanhat ja uudet aktiolaiset, tulkaa mukaan! (Joosua 1:3)

Mukana: Veikko ja Kirsi Hekkala, Esko Bollström, Rauli Lehtonen, Mika Halkola, Timo Hakkarainen (ainoastaan perjantaina), Olli Berg ym.

Tervetuloa!

RAULI LEHTONEN ALBANIASSA

Kaikkiaan 150 suurten kirkkojen edustajaa 67 maasta kokoontui marraskuun alussa Tiranassa, Albaniassa, neuvottelemaan vainottujen kristittyjen tilanteesta.

Kommunistihallinto kielsi kaiken uskonnon harjoittamisen maassa vuonna 1967, jolloin Albaniasta tuli maailman ensimmäinen täysin ateistinen maa. 25 vuotta sitten Berliinin muurin hajotessa uskonnonharjoitus jälleen sallittiin. Nyt oli **ensimmäinen kerta, kun maailman suurten kirkkojen edustajia yli seurakuntarajojen kokoontui yhteen neuvottelemaan kristittyjen ahdingosta.** Noin puolet läsnäolijoista edusti vainottuja seurakuntia. Monet Lähi- Idän ja Keski-Aasian edustajista olivat estyneet tulemasta maidensa tilanteen vuoksi.

Henkilökohtaisissa puheenvuoroissa kuultiin toistamiseen, miten kristittyjen on pakko lähteä kotimaastaan, miten kirkkoja poltetaan, kristittyjä diskriminoidaan eri tavoin yhteiskunnassa, ja miten joissakin maissa tapahtuu murhia ja joukkoteloituksia. Näiden **kirkkojen johtajat vetosivat kaikkiin kristittyihin,** ei ainoastaan antamaan aineellista apua ja rukoilemaan heidän puolestaan vaan myös näyt-

tämään solidaarisuutta, ja vaikuttamaan kansojen johtajissa mielenmuutosta. Esim. Irakissa maan kristityt pakenevat maasta, kun heitä painostetaan joko luopumaan omasta uskostaan tai maksamaan suuria summia.

Maailman kirkkojen neuvoston pääsihteeri Olav Tveit ja seurakuntaamme kuuluva Rauli Lehtonen pitivät **konferenssin ainoat pohjoismaalaiset alustukset.** Molemmat korostivat kärsivien kristittyjen rinnalla kulkemisen tärkeyttä, sekä vainottujen kristittyjen esimerkin ratkaisevaa merkitystä lännen sekularisoituneille kirkkoille. Euroopan helluntaiherätyksen johtaja Arto Hämäläinen oli mukana työryhmässä, joka valmisteli yhteisen julkilausuman vainottujen puolesta. Tämä *Consultation Message* löytyy sivulta www.globalchristianforum.org

Monet kirkkojen johtajat kiittivät Ruotsia vainottujen ihmisten vastaanottamisesta. He pyysivät kouluttamaan ja varustamaan heitä ja rohkaisemaan heitä palaamaan takaisin sodan päätyttyä.

”Kun ortodoksit, katolilaiset ja helluntailaiset istuvat saman pöydän ääressä ja keskustelevat, miten aut-

taa vainottuja kristittyjä, silloin herää minussa toivo kärsivän kirkon puolesta”, sanoi **Rauli Lehtonen**, joka **piti konferenssia historiallisena läpimurtona**.

Neuvottelut päättyivät presidentin palatsissa Tiranassa järjestettyyn

presidentti Bujar Nishanin isännöimään vastaanottoon.

Referaatin Mikael Stjernbergin selostuksesta ja Rauli Lehtosen kommentteista kirjoittanut Leena El Rafie

NADEŽDA GAPOVAN TERVEISET

Sain lokakuussa osallistua käänösseminaariin Moskovaan. Se oli minulle hyvin tarpeellinen ja tärkeä. Seminaarin aiheena oli ”Translating the Bible: Bridge the gap” eli ”Raamatun kääntäminen: Sillan rakentamista kuilun ylle”. ”Kuilulla” tarkoitetaan tässä Raamatun eri aikakausien ja kansojen kulttuurien ja kohdekielimme kulttuurien välisiä eroja.

Jollakin sanalla toisessa kielessä voi olla laajempi merkitys siinä kulttuurissa kuin meidän kulttuurissamme. Lyhyeen lausahdukseen saattaa liittyä arvostuksia ja normeja, jotka eroavat toisen kansan arvostuksista ja normeista. Esi-merkiksi kun Maria sanoi Jeesukselle Kaanaan häissä: ”Heillä ei ole viiniä”, oli siinä kysymyksessä perheen vieraanvaraisuuden ja kunnian vaaliminen.

Seminaarissa opimme uusia asioita mm. kunnian ja häpeän teemasta

Raamatussa, roomalaisen yhteiskunnan patronaattijärjestelmästä, puhuttelusanojen kääntämisestä, alkuseurakunnan elämästä, maailmankatsomukseen vaikuttavista tekijöistä ja henkiolentojen nimityksistä eri kulttuureissa.

Sydämelliset kiitokset teille tues-tanne ja esirukouksistanne!

Vyl' Voön da Röstvoön!

Hyvää Uutta Vuotta ja Joulua!

(Venäjällä joulua vietetään 7 tammikuuta)

Nadežda Gapova/

Raamatunkäännösinstituutti

Kuvassa komikäöntäjät Nadežda ja Iraida

Kutsu

Ruotsin Evankelisen Romanilähetysten Syyskokoukseen, Västberga Allé 9, Tukholma, Ke 9.12. klo 18.30. Ohessa myös kutsu Hyväntekeväisyyskonserttiin. Tervetuloa!

Ruotsin Evankelinen Romanilähetys

Janne Åkerlund

jalmar-akerlund@hotmail.com

"Hyväntekeväisyyskonsertti ke 9.12. klo 19 Illan osanottomaksulla (60kr) voit osallistua EU-migranttien joululahjakeräykseen! Tarjoilu alkaa 18.00 ja Ruotsin Evankelisen Romanilähetysten syyskokous klo 18.30.

Konsertin ohjelmavastuussa ovat m.m: Petri Kosonen, Kent Nyman, Seppo Moderus, Richard Nyman, Teresa Kosonen, Harri Palmroth. Illan juontaja Kyösti Bollström."

TERVETULOA!!!

FG PlusGiro

Meddelande till betalningsmottagaren

jäsenmaksu: 100 kr

lahjoitus:

Från PlusGiro/persorkonto (vid girering)

INBETALNING/GIRERING B

Kod 1

Till PlusGirokonto

12 51 05 - 7

Betalningsmottagare

Sveriges Evangeliska Zigenarmission

Avsändare (namn och postadress)

Svenska kronor

öre

ARMEIJAN JOULU 1959

Siviilissä sanotaan, että armeijan joulu on koruton. Se ei aivan täysin pidä paikkaansa. Vaikka suurelta osin joulumme olikin sellaista, syy tähän on varmaan meidän omassa suhtautumisessamme. Jouluni Savon Prikaatissa tuntui hyvin puiselta mutta ihmeekseni se aika näin jälkeinpäin tuntuu kuitenkin hauskalta, mieleen painautuneelta. Prikaatin puolesta oli jouluruuat, sekä se herttainen korppien kiljunta, jolla pyrittiin pitämään pojat kurissa ja ojennuksessa.

Itse saimme koristella komppaniamme, kuten vain pystyimme, olihan meillä sekä vanhoja että uusia jalkarättejä, joista jotkut laittoivat enkeleitä ikkunoihin. Viihteeksi jotkut virittivät laulun *Maa on niin kaunis... Enkeli taivaan lausui näin...* ja sitten menoksi Haikosen baariin (hän oli siellä vääpeli ja keittiömestari). No pärjäsihän sillä niin kauan kunnes odotetut siviilipaketit saapuivat. Nyt vasta alkoi joulun vietto, kun päästiin vaihtamaan lahjoja toistemme kanssa. Kotiväki oli lähettänyt pojillensa monenlaista herkullista suuhunpantavaa. Sotilaskoti tarjosi reilut kahvit ja pullat sekä suklaakonfettilevyn.

Ilalla pojat istuivat sänkyjensä reunalla pureskellen omenan kuvetta muistellen entisiä siviilijouluja...

Meitä, jotka olimme kokeneet elämässämme uudestisyntymisen, oli enemmän kuin tuvallinen prikaatin kirjoissa. Omassa tuvassamme kiittelimme joulun Herraa, jonka omia saimme olla. Totesimme kuin yhdestä suusta, että tämä oli mahdollista vain siksi, että joulun Herra oli saanut voittaa meidät. Mikä ilosanoma vajavaiselle ihmiselle!

Taisto Loimen muistista löydettyä vuonna 2015

JOULUNAJAN JA ALKUTALVEN KOKOUKSIA

Ke 09.12. klo 19 Hyväntekeväisyyskonsertti EU-migranttien hyväksi.

La 12.12. klo 17 Joululaulujen ilta. Seurakunnan musiikkivoimat laulavat ja soittavat joulun sydämiin! Tarjoilua.

Su 13.12. klo 11 Päiväkokous. Petri Kosonen.

Ke 16.12. klo 19 Taivas on lähellä-esirukousilta.

La 19.12. klo 12 Rukouslauantai.

Su 20.12. klo 11 Lähetyskokous.

Pe 25.12. klo 11 Joulukirkko. Timo Hakkarainen.

Su 27.12. klo 14 Joulujuhla yhdessä pakolaisystävien kanssa.
Huom. Aika!

Ke 30.12. klo 19 Taivas on lähellä-esirukousilta.

Su 03.01. klo 11 Seurakunnan asiakokous.
klo 12 Ehtoolliskokous. Petri Kosonen, Timo Hakkarainen.

Ke 06.01. klo 19 Taivas on lähellä-esirukousilta.

La 09.01. klo 12 Rukouslauantai.

Su 10.01. klo 11 Päiväkokous.

Ke 13.01. klo 19 Taivas on lähellä-esirukousilta.

La 16.01. klo 14.00-18.00

Israelseminaari. Opettajana ICEJ:n Suomen osaston toiminnanjohtaja Kari Niemi. Tarkempi ohjelma jaossa seurakunnassa.

Su 17.01. klo 11 Lähetyskokous. Kari Niemi.

Ke 20.01. klo 19 Taivas on lähellä-esirukousilta.

La 23.01. klo 14-18.

Islaimilaisuudesta kääntynyt Veli Mooses opettaa teemasta ”Miten muslimeja tulee lähestyä?”
Seminaari avoin kaikille.

Su 24.01. klo 11 Päiväkokous.

Ke 27.01. klo 19 Taivas on lähellä-esirukousilta.

La 30.01. klo 16 Raimo Rahnasto.
klo 18 Raimo Rahnasto.

Su 31.01. klo 11 Raimo Rahnasto.

Helmikuun ohjelma jaossa seurakunnassa myöhemmin. Nyt jo kuitenkin tiedoksi että pastori Ilkka Puhakka vieraillee seurakunnassamme su 21.2.

Muutokset ovat mahdollisia.

FINSKA FILADELFIA

Tukholman suomalainen helluntaiseurakunta

Käyntiosoite Västberga Allé 9, Hägersten
Postiosoite Box 42105, 126 14 Stockholm
Kotisivu www.finskafiladelfia.se
Sähköposti info@finskafiladelfia.se
Toimistopuhelin 08-642 54 83
Toimistoajat ma-ke klo 8.30-15
Pastorit **Timo Hakkarainen** 0707-54 24 26
timo@finskafiladelfia.se
Petri Kosonen 072-252 88 89
petri@finskafiladelfia.se
Reijo Tiainen 0709-28 44 33
reijo@finskafiladelfia.se

Maahanmuuttajatyö ja lapsityö

Helena Hakkarainen 076-3058724
helena@finskafiladelfia.se

Vankila- ja katutyö **Kari Paakki** 0739-157498
misterkari77@gmail.com

Konttoriasiat **Seija Schwartz** 076-178 79 57
seija@finskafiladelfia.se

Kymmenykset ja lahjoitukset helposti suoraan pankkitilille

Seurakuntakassa: BG 5556-8513

Lähetyskassa: BG 5704-0503

Rakennuskassa: PG 155097-9

Finska Filadelfia Flyktingarbete: BG 256-5588

Seurakunnan Swish-numero: 1230428789

Muita vastuuhenkilöitä **Kirjamyynti – Bokas Center**
Reijo Tiainen 0709-28 44 33
bokas@finskafiladelfia.se

Ystäväpalvelu Anja Krank 08-779 89 44,
Anne-May Malila 08- 760 41 18

Vastaava toimittaja:

Leena El Rafie, leena@steps.se
070-4715023

Taitto: Kaisa Franzén
Kannen kuva: Leena El Rafie

Seuraava lehti ilmestyy 6.3.2016
Materiaali toimittajalle viimeistään 11.2.